

Arrest

nr. 298 396 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders: dhr. X en mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE GRELLE
Boulevard Joseph II 28
6000 CHARLEROI

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kind, X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE GRELLE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) in Tbilisi. Je woonde in Georgië tot je in december 2021 vertrok samen met: jouw moeder K., E. (...) (DV: (...) ; CG: (...)), jouw vader P., G. (...) (DV: (...) ; CG: (...)), jouw broer P., N. (...) (DV: (...)) en jouw broer P., T. (...) (DV: (...)).

Op 21 december 2021 dienden jouw ouders in België een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1 § 1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw ouders verlieten Georgië omdat jouw vader getuige was van een misdrijf en hierdoor gezocht werd. Op 18 augustus 2022 nam het CGVS een beslissing tot kennelijke ongegrondheid. Jouw ouders dienden beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 4 januari 2023 verwierp de RvV het ingediende beroep. Jouw ouders dienden hiertegen geen cassatieberoep in. Op 20 februari 2023 dienden jouw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming (VIB) in België in, waarbij ze bleven vasthouden aan het uiteengezette relaas in hun eerste VIB. Ter staving van hun tweede verzoek legde jouw vader een medisch attest van jouw paternale opa neer daterend van 7 februari 2023 en een filmpje met bijhorend artikel over een ouder koppel die slachtoffer was van geweld omdat hun zoon getuige was van een misdaad. In hoofde van jouw ouders hun tweede VIB werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen. Jouw ouders dienden hiertegen geen beroep in binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg zijn de beslissingen in het kader van de vorige twee verzoeken om internationale bescherming, eindbeslissingen in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 3 april 2023 diende jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat je niet veel weet over de problemen van jouw vader, maar je weet wel dat hij getuige was van een incident en na 3 of 4 december 2021 niet meer naar huis komen en moest onderduiken. Je herinnert je ook een incident waarbij je samen met je moeder werd tegengehouden met de auto en een incident waarbij er twee onbekende mannen langskwamen in jouw sportzaal.

Ter staving van jouw relaas leg je een USB-stick neer met een filmpje en een foto van een oudere man die geholpen wordt door ambulanciers, waarover je verklaarde dat het videofragmenten zijn m.b.t. het incident van jouw grootvader en een verklaring van een tv zender waarom ze een bepaald interview en videofragment van het internet hebben gehaald.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo vond het persoonlijk onderhoud plaats in aanwezigheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en was ook jouw moeder aanwezig. Bovendien was de stijl van gehoor aangepast aan jouw leeftijd en werd de duur van het persoonlijk onderhoud beperkt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun eerste twee verzoeken om internationale bescherming waarvoor de beslissing definitief is. Je vertelt over dezelfde twee incidenten waarover jouw ouders reeds hebben verteld. Namelijk dat jouw moeder en jij werden tegengehouden door onbekende mannen toen jullie in de auto aan het rijden waren en een incident waarbij twee mannen opdaagden na jouw sportles (CGVS, p.5). Het eerste verzoek van jouw ouders werd afgesloten met een beslissing tot kennelijke ongegrondheid omdat er geen geloof kon worden gehecht aan hun verklaringen en hun tweede verzoek om internationale bescherming met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jij geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegd documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. De video en foto op de USB-stick die je neerlegt tonen louter een oudere man die geholpen wordt door ambulanciers zonder dat dit ondersteunende bewijswaarde heeft voor het door jou uiteengezette asielaanvraag. Zo kan dit filmpje in eender welke omstandigheden zijn opgenomen en toon jij niet aan dat dit effectief jouw grootvader is. Ook het antwoord van de tv zender Akhali weet niet te overtuigen aangezien dit in het verlengde ligt van het filmpje en artikel die jouw vader heeft neergelegd in zijn tweede verzoek om internationale bescherming en waar geen objectief geloof aan werd gehecht. Bijgevolg kan er ook geen

bewijswaarde worden toegekend aan een brief die verklaart waarom het filmpje en artikel van het internet zijn gehaald.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 13 van het Kinderrechtenverdrag, van artikel 23 van de richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking), van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 22bis van de Grondwet, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/1, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur*”.

2.2.1. De Raad merkt op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar artikel 57/6 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven geeft verzoekende partij niet de minste concrete toelichting op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “*de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.*”

De Raad bemerkt dat de ouders van verzoekende partij op 21 december 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming indienden dat op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend.

Haar ouders verklaarden Georgië te hebben verlaten omdat haar vader getuige was van een misdrijf en hierdoor gezocht werd. Het verzoek van haar ouders werd op 18 augustus 2022 kennelijk ongegrond verklaard door de commissaris-generaal omdat geen geloof kon worden gehecht aan hun verklaringen. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 4 januari 2023 bij arrest nr. 282 630, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Inzake het tweede verzoek om internationale bescherming van haar ouders van 20 februari 2023 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Hiertegen werd geen beroep aangetekend binnen de wettelijk voorziene termijn.

De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg definitieve beslissingen in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

Waar in het verzoekschrift immers gesteld wordt dat verzoekende partij wel degelijk een eigen feit aanhaalde dat een apart verzoek rechtvaardigt, nu zij verklaarde het slachtoffer te zijn geweest van een poging tot ontvoering, duidt de Raad er evenwel op dat in de bestreden beslissing dienstig wordt opgemerkt dat verzoekende partij enkel vertelt over dezelfde twee incidenten waarover haar ouders reeds hebben verteld, namelijk dat haar moeder en zij werden tegengehouden door onbekende mannen toen zij in de auto aan het rijden waren en een incident waarbij twee mannen opdaagden na haar sportles. Haar verzoek om internationale bescherming berust dan ook uitsluitend op dezelfde gronden die haar ouders aanhaalden ter staving van hun eerste twee verzoeken om internationale bescherming waarvoor de beslissingen definitief zijn. De door verzoekende partij aangehaalde ontvoeringspoging betreft dan ook geenszins een eigen element dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

Voor het overige blijkt uit de lezing van het verzoekschrift weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het uiten van algemene kritiek en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, waarmee zij echter de in de bestreden beslissing gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoekende partij nog lijkt te menen dat de commissaris-generaal de door haar bijgebrachte USB-stick onvoldoende onderzocht heeft op het bestaan van eigen motieven die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, bemerkt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing uitgebreid wordt gemotiveerd en vastgesteld dat aan de inhoud van deze USB-stick geen enkele bewijswaarde kan worden verleend. Door verwerende partij wordt desbetreffend op het volgende gewezen: *“De video en foto op de USB-stick die je neerlegt tonen louter een oudere man die geholpen wordt door ambulanciers zonder dat dit ondersteunende bewijswaarde heeft voor het door jou uiteengezette asielrelaas. Zo kan dit filmpje in eender welke omstandigheden zijn opgenomen en toon jij niet aan dat dit effectief jouw grootvader is. Ook het antwoord van de tv zender Akhali weet niet te overtuigen aangezien dit in het verlengde ligt van het filmpje en artikel die jouw vader heeft neergelegd in zijn tweede verzoek om internationale bescherming en waar geen objectief geloof aan werd gehecht. Bijgevolg kan er ook geen bewijswaarde worden toegekend aan een brief die verklaart waarom het filmpje en artikel van het internet zijn gehaald.”* In het verzoekschrift worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.5. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift onder verwijzing naar artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 23 van voormelde richtlijn 2013/33/EU, artikel 22bis van de Grondwet en artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet nog benadrukt dat de commissaris-generaal rekening dient te houden met het hoger belang van het kind, wijst de Raad erop dat de algemene overweging dat het belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin duidelijk omschreven voorwaarden zijn voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de

toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad onderstreept dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het beoordelen of verzoekende partij als minderjarige vreemdeling eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen, en dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. De Raad bemerkt verder dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekende partij en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Verzoekende partij werd op 29 juni 2023 gehoord in aanwezigheid van haar raadsman en haar moeder, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het persoonlijk onderhoud in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoekende partij minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het Kind van 20 november 1989 op verzoekende partij van toepassing is. De commissaris-generaal heeft derhalve volgens de Raad tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

Waar verzoekende partij nog de schending aanvoert van artikel 13 van het Kinderrechtenverdrag herhaalt de Raad dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt en evenmin ertoe strekt de in het Verdrag opgesomde rechten aan verzoekende partij te ontfangen. De bevoegdheid van de Raad is *in casu* beperkt tot het beoordelen of verzoekende partij als minderjarige vreemdeling eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. De schending van het Kinderrechtenverdrag kan dan ook niet dienstig worden ingeroepen.

2.2.7. In zoverre verzoekende partij de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5). Verzoekende partij kreeg tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 29 juni 2023 de kans om te verduidelijken welke eigen feiten zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. Tevens werd zij vergezeld van haar moeder. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT